

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.194/2012/3. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. K. A.(címe) pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a S. Á. (címe) ügyvezető által képviselt **alperes neve** (címe) alperessel szemben kártérítés megfizetése iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 23.P.21.366/2010/46. számú ítélete ellen a felperes részéről 48. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperes pártfogó ügyvédjének a díját az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az alperes fő tevékenységi körébe a munkaerő közvetítése és kölcsönzése tartozik, a céget az Észak-magyarországi Regionális Munkaügyi Központ nyilvántartásba vette.

A felperes a magasabb kereset reményében külföldi munkavégzési lehetőséget keresett, így került kapcsolatba a 2009. májusában **"a-i"** munkavégzési lehetőséget hirdető alperessel. Az alperes a **"X"** nevű cég megbízásából toborozott dolgozókat **"a-i"** munkavégzésre, a tájékoztatás szerint ez a másik cég állt közvetlen kapcsolatban az **"a"** munkáltatóval. Ennek a cégnek a képviselői fogadják **"L-ben"** az alperes által kiutaztatott embereket, és a továbbiakban ők segítenek minden munkával kapcsolatos ügyintézésben. A jelentkezők a kiérkezést követő 2-3 munkanapon belül tudják felvenni a munkát, a szállásról a megbízó gondoskodik. A kiutazás önköltséges, a munkavégzés - ami nem időnyomunka - **"L-ben"** és annak 20 km-es körzetében van: saláta feldolgozás, textilüzemben történő munkavégzés, húsfeldolgozás vagy csirkefeldolgozó üzemben szalagmunka heti 220 £ keresettel. A tájékoztató tartalmazta a munkába álláshoz szükséges költségeket, a kiutazás költségét (55 000 Ft) és a cég részére járó díjat (20 000 Ft), ami magába foglalja az **"a"** nyelvű önéletrajz készítését, az okmányok összeállítását és kijuttatását a partnercéghoz, valamint a kiutazás megszervezését és az adminisztrációs

díjat. A tájékoztatást az alperes a liverpooli partnercég képviselője által e-mailben megküldött információk alapján adta.

A felperes az alperes ügyintézőjével, **E. A-val** vette fel a kapcsolatot, akitől e-mailben megkapta a fenti és egy **"a"** nyelvű tájékoztatót. **E. A.** már az első megbeszélés során tájékoztatta a felperest, hogy a **"L-ba"** már kiutazott személyektől panasz érkezett: nem vitték őket dolgozni, amire figyelemmel kell a felperesnek eldöntenie, hogy vállalja-e a kiutazást. A várható munkára és a keresetre vonatkozó tájékoztatást követően a felperes 2009. június hó 8. napján megbízási szerződést kötött az alperessel az önéletrajz elkészítésére, annak **"a"** nyelvre történő fordítására, valamint a kiutazás megszervezésére és a kiutaztatásra, amellyel összefüggésben 75 000 Ft-ot amit aznap megfizetett. A szerződés 7) pontja szerint a megbízott a megbízás teljesítésén kívül a külföldi munkavégzéssel kapcsolatban semmilyen felelősséget nem vállalt, mivel a munkaerő toborzására és a munkavállalók tájékoztatására az együttműködő partner megbízása és tájékoztatása alapján került sor, ezért az együttműködő partner által kért létszám kiutaztatásával a megbízást teljesítettnek tekinti. A külföldi munkára jelentkezők tudomásul veszik, hogy az iroda egy **"N-ben"** bejegyzett cég megbízásából szervezi a kiutazásokat, ezáltal a kinti székhellyel rendelkező cég felelős a munkavégzéssel kapcsolatos ügyekkel összefüggésben, beleértve a munkaszerződést és annak járulékos dolgait is. Ennek alapján a kiutazásra jelentkező tudomásul veszi, hogy a külföldi munkavégzése során felmerülő bármilyen munkaügyi vitákban az alperest semmilyen felelősség nem terheli, és vele szemben a kiutaztatást követően semmilyen követeléssel nem élnek.

A felperes 2009. június hó 13. napján utazott ki az alperes szervezésében **"L-ba"**, ahol is a **"X"** cég közvetítésével, ám előadása szerint munkaszerződés megkötése nélkül az első és a második héten 4-4 napot, a harmadik héten pedig 2 napot dolgozott, szalagmunkát végezve egy csirkefeldolgozó üzemben; a harmadik héten végzett munkáért járó bért nem kapta meg. Miután a felperes a munkavégzési lehetőséget nem találta megfelelőnek, a harmadik héten saját költségén **"Y-ba"**, onnan pedig **"B-re"** utazott. Szeptemberben tudott csak elhelyezkedni, ám addigra a törlesztő részletek elmaradása miatt több kölcsönszerződését felmondták.

A felperes a keresetében 5 226 894 Ft kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest a munkaerő-kölcsönzési és a magán-munkaközvetítői tevékenység nyilvántartásba vételéről és folytatásának feltételeiről szóló 118/2001. (VI. 30.) Korm. rendelet 11. §-ának (1)-(2) bekezdéseiben meghatározott tájékoztatási kötelezettség elmaradása és téves tájékoztatás miatt, mivel ha tudott volna arról, hogy az ígértektől elmarad a tényleges munkaidő és fizetés, akkor nem utazik külföldre és megkíméli magát a költségektől. A követelt összegben belül 75 000 Ft a megbízási díj, 76 452 Ft a **"X"**-nak kifizetett kaució, 25 965 Ft az utolsó heti munkabér, 7 645 Ft a L - L. buszjegy, 20 195 Ft L-B. jegy, 21 637 Ft az l-i szállásköltség, valamint 5 000 000 Ft a nem vagyoni kártérítési igénye az életvitelének súlyos és tartós elnehezülése miatt.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte a jogalap hiányában.

Az elsőfokú bíróság a 46. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította azzal, hogy 314 890 Ft perköltség az állam terhén marad, valamint a pártfogó ügyvéd díját is az állam viseli.

Határozatának indokolása szerint a kihallgatott tanúk vallomásából és a perbeli megbízási szerződésből megállapíthatóan a felperes a "X" munkáltatóval került jogviszonyba azt követően, hogy az alperessel megkötött megbízási szerződés alapján a kiutazására sor került. Nem nyert bizonyítást az a felperesi hivatkozás, hogy az "a-i" cég mindössze munkaközvetítő lett volna, ahogy nem nyert bizonyítást az sem, hogy az "a-i" nem megfelelő kereseti lehetőség okozati összefüggésben állt volna a felperes kölcsöneinek felmondásával, mert a felperes előadása szerint a korábbi munkaköre megszűnt, és a kölcsöneit ezért nem tudta fizetni. Nem bizonyította azt sem, hogy biztos kereseti lehetőséget adott volna fel a jó keresettel kecsegtető "a-i" munkavégzés reményében.

A munkaerő-kölcsönzési és a magán-munkaközvetítői tevékenység nyilvántartásba vételéről és folytatásainak feltételeiről szóló 118/2001. (VI. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban R.) 1. §-ának (1) bekezdése szerint a rendeletet kell alkalmazni a munkaerő-kölcsönzési és a magán-munkaközvetítői tevékenység folytatására vonatkozóan. A R. 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja értelmében magán-munkaközvetítésnek minősül a munkaügyi központ munkaközvetítői tevékenységén kívül végzett olyan szolgáltatások összessége, amely arra irányul, hogy elősegítse a munkát keresők és a munkát kínálók találkoztatását foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítése céljából, ideértve a magyar állampolgárok külföldre és a külföldi állampolgárok Magyarországra való közvetítését is.

A R. 11. §-ának (1) bekezdése alapján a magán-munkaközvetítőnek a munkát keresőt tájékoztatnia kell a felajánlott munkakör főbb sajátosságairól, így különösen a foglalkoztatáshoz szükséges képzettségről, gyakorlati időről, a foglalkoztatás helyéről, idejéről, az irányadó munkarendről, munkaidő beosztásáról, várható kereseti lehetőségről. Ezen jogszabályhely (2) bekezdése kimondja: ha a magán-munkaközvetítői tevékenység az Ftt. 6. §-ának (2) bekezdése szerinti külföldi munkavállalásra irányul, a magán-munkaközvetítőnek a fogadó ország jogszabályairól - különösen a foglalkoztatással, a külföldiek munkavállalásával, az idegenrendészettel kapcsolatos szabályokról - a közvetítést megelőzően a munkát keresőt írásban, hitelt érdemlően tájékoztatni kell. A tájékoztatás elmulasztásával vagy a téves tájékoztatással a magán-munkaközvetítő a munkát keresőnek okozott kárért felelősséggel tartozik. Ezek a rendelkezések csak a külföldi országok jogszabályaira vonatkozó téves tájékoztatás kapcsán írnak elő kártérítési felelősséget, márpedig a felperes nem erre alapította a kárigényét.

Az alperes a felajánlott munkakör sajátosságairól, a szükséges képzettségről, a foglalkoztatás helyéről, a várható kereseti lehetőségről megfelelő tájékoztatást adott, továbbá a felelősségét a megbízási szerződésben foglaltak szerint a külföldi munkavégzéssel kapcsolatosan kizárta, mivel a megbízása csak a toborzásra és az együttműködő partner által adott tájékoztatás továbbadására terjedt ki, amivel teljesítést nyert a szerződés, továbbá a kifizetett 75 000 Ft a kiutaztatás és az önéletrajz fordításának költsége volt. Az alperes a megbízási szerződést teljesítette, szerződésszegést nem követett el, ezért a felperes nem érvényesíthetett alappal kárigényt szerződésszegésre

hivatkozással. A jogszabályon alapuló tájékoztatási kötelezettségét a munkaközvetítő alperes teljesítette, ami miatt a fenti jogszabályra hivatkozással sem lehetett alapos a kárigény. A felperes tudomásul vette, hogy külföldi céggel fog munkaszerződést kötni, ezért az ebből eredő igényét, az elmaradt munkabér miatti követelését és a rövidebb ideig tartó foglalkoztatásból eredő kárigényét a munkaszerződést megkötő féllel szemben érvényesítheti, már csak azért is, mert tudomásul vette azt is, hogy a kiutazását követően a közvetítővel szemben nem élhet követeléssel.

A tájékoztatási kötelezettség elmulasztása azért sem volt megállapítható az alperes részéről, mert a felperes maga nyilatkozott, miszerint már a szerződés megkötését megelőzően tudomása volt az alperes képviselőjétől kapott tájékoztatás alapján a kinti munkavégzéssel kapcsolatban felmerült problémákról, ennek ellenére mégis megkötötte a megbízási szerződést és vállalta a kiutazást, amely magatartásának következményeit nem háríthatta át az alperesre.

Jogellenes és felróható károkozó magatartás hiányában a kártérítési felelősség elemei nem álltak fenn, a felperessel megkötött szerződést az alperes teljesítette, az előírt tájékoztatási kötelezettségét nem mulasztotta el, ezért az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. A felperes teljes személyes költségmentessége miatt a le nem rótt kereseti illeték és előlegezett tanúdíj az állam terhén marad, ahogy az állam viseli a pervesztes felperes pártfogó ügyvédjének a díját is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával a keresetének történő helyt adást, vagylagosan pedig az ítélet hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítása mellett. Kifogásolta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást több ponton, mert itthon is el tudott volna helyezkedni (bár ezt a tény saját előadása szerint sem tudja bizonyítani), továbbá a "X" nem magyar, hanem szlovák cég volt, amely szintén a toborzással foglalkozott, s vele nem is kötöttek munkaszerződést. Az önéletrajzát maga készítette el, valamint már 2009. július hó 27. napján el tudott helyezkedni, s nem csupán szeptemberben, akkor csupán a fizetését kapta meg. Megismételte azt az előadását, hogy az alperes megszegte a szerződéskötést megelőző együttműködési kötelezettségét és a Ptk. 4. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat sértő módon járt el, ahogy megszegte a R. 11. §-ának (1)-(2) bekezdéseiben előírt tájékoztatási kötelezettségét. Sérelmezte, hogy őt az alperes nem oktatta ki a munkaviszony létesítésének és a megszüntetésének szabályairól sem.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt alaptalannak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta és abból az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával helytálló végkövetkeztetésre jutott.

A megállapított tényállás fellebbezésben sérelmezett esetleges pontatlanságának nem volt érdemi kihatása a jogvita mikénti elbírálására, mert amint erre az elsőfokú bíróság is

alapította a döntését: az alperes a megbízási szerződést nem szegte meg, és a szerződéskötés során az őt terhelő együttműködési és tájékoztatási kötelezettségének eleget tett olyannyira, hogy a felperes figyelmét a foglalkoztatással összefüggő és a kintiek visszajelzésén alapuló problémára is felhívta. A felperes ennek ellenére döntött a szerződéskötés és a kiutazás mellett, miáltal és a Ptk. 4. §-ának (4) bekezdésében, valamint a Ptk. 340. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az általa vállalt kockázat következményeit nem háríthatta át sikerrel az alperesre arra történő hivatkozással, hogy ez utóbbinak eleve fel kellett volna függesztenie a közvetítői tevékenységét. Az alperes kártérítési felelősségének megállapításához szükséges feltételek hiányában (jogellenesség, felróhatóság, okozati összefüggés) a marasztalására tehát nem kerülhetett sor.

Alaptalanul sérelmezte a felperes azt is a fellebbezésében, hogy őt az alperes nem oktatta ki a munkaviszony létesítésének és a megszüntetésének szabályairól sem, mert ezzel összefüggésben őt ért kárról nem tett említést, tehát ezen állításának valósága esetén az okozati összefüggés, mint a kártérítési felelősség megállapításához szükséges egyik konjunktív feltétel hiánya miatt sem kerülhetett volna sor az alperes marasztalására (a Ptk. 318. §-ának (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése).

A leírtak miatt az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján a Pp. 253. §-ának (2) és 254. §-ának (3) bekezdései szerint helybenhagyta.

A felperes a fellebbezési eljárásban is pervesztes lett, ám az alperesnek költsége nem merült fel, ezért ennek kérdésében határozni nem kellett. A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és a 14. §-a alapján az állam viseli, ahogy a felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját is a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése, valamint a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 11/A. §-ának (2) bekezdése értelmében.

Debrecen, 2012. július hó 4. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Veszprémy Zoltán sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő